

# De Bonn, el juny del 2014, a la COP 20 de Lima de finals de l'any!

Articles ("posts") d'en Josep Xercavins en el Blog "Actglobally)

5  
ES

## La COP de Lima no ha estat cap fracàs; el camí cap al fracàs de París, emperò, continua estant servit!

Un any més, una COP (Conferència de les Parts de la UNFCCC -Convenció Marc de les NNUU sobre el Canvi Climàtic-) més, i uns titulars finals més molt semblants als de tants altres anys; aquesta COP de Lima del 2014 ha estat la 20 i precedeix a la COP 21 de finals del 2015 de París.

Des de la COP 17 de Durban del 2011 en la qual es va aprovar, in extremis (i després del fracàs de Copenhaguen el 2009), un nou full de ruta per tornar a dotar a la humanitat d'un protocol o instrument legal global de lluita contra el canvi climàtic, determinant que això s'havia de produir a la COP 21 de París 2015, crec que és agosarat valorar cap dels passos intermedis, de llavors ençà, com a fracàs o no; que el procés va realment malament i està molt, però molt, embarrancat és més que ben cert; que, en aquest sentit, avui crec que podria escriure un post bastant semblant, encara, al del 27 d'octubre passat (<http://wp.me/p1IaoC-iE>) també; que cada vegada, com més ens hi acostem, hi ha més probabilitats que París sigui un segon Copenhaguen, un altre vegada també; però en canvi Lima només era una fita més posada, perquè tocava segons la forma de funcionar de la UNFCCC, al mig -vora al final en aquest cas- del camí i, de fet, a banda de donar continuïtat a les negociacions poca cosa més calia esperar-ne.

I, en canvi, per tot el que he pogut seguir i saber de Lima, la COP 20 no ha estat un fracàs; fins i tot m'atreviria a dir que deu n'hi do; i això és i ha estat així perquè de fet de Lima, d'esperar-se, només se'n podia esperar, a banda de donar la corresponent continuïtat mencionada del procés, un resultat final concret que

si no sortia de Lima si que era un problema greu afegit al procés. Però en canvi aquest resultat final ha sortit i, a la meua manera de veure, potser millor fins i tot del que era esperable.

### **Com seran les NDCs (Contribucions Nacionalment Determinades) del proper mes de març del 2015?**

De no aprovar-se en la Declaració final de Lima els articles del 8 al 14 (d'un total de 22 articles) llavors si que s'hauria de parlar de fracàs i fracàs greu; però en la mesura que aquests articles hi són, els estats parts de la UNFCCC tenen un criteri (més bo o més dolent) per elaborar i presentar, durant el primer trimestre d'aquest 2015 les seves NDCs.

Això és molt important per diversos motius, però el principal, des del meu punt de vista, és perquè llavors si que es veurà ben clarament que la suma de les parts no s'acosta ni de lluny al total que de diferents maneres ens marca com a objectiu ineludible de mitigació d'emissions l'IPCC (veieu els dos posts de Canvi Climàtic d'aquest blog, anteriors a aquest) i, com a mínim, sabrem clarament del problema del que probablement morirem a París. Però saben això, a un cert temps del momentum final, qui sap si encara podrem salvar París.

Doncs bé que es pot remarcar de positiu (hi ha altres aspectes negatius en els redactats dels articles 8 al 14 però avui no els "vull ni veure") sobre com seran les NDCs:

- l'article 13 reitera la invitació a les parts

*"to communicate their intended nationally determined contributions well in advance of the twenty-first session of the Conference of the Parties (by the first quarter of 2015 by those Parties ready to do so) in a manner that facilitates the clarity, transparency and understanding of the intended nationally determined contributions"*

- mentre que l'article 14 va fins i tot més enllà del que jo hagués esperat (tal com estan les coses) quan (utilitzo cursives quan cito textualment i negretes per destacar el més important al meu parer)

*"14. Agrees that the information to be provided by Parties communicating their intended nationally determined contributions, in order to facilitate clarity, transparency and understanding, may include, as appropriate, inter alia, **quantifiable information on the reference point (including, as appropriate, a base year), time frames and/or periods for implementation, scope and coverage, planning processes, assumptions and methodological approaches including those for estimating and accounting for anthropogenic greenhouse gas emissions and, as appropriate, removals, and how the Party considers that its intended nationally determined contribution is fair and ambitious, in light of its national circumstances, and how it contributes towards achieving the objective of the Convention as set out in its Article 2"** (PS.-)*

Si senyor! És un bon, per comprometedor, redactat! No li serà gaire senzill a cap part realment important per la seva responsabilitat en el fenomen del canvi climàtic, quedar-se en una mera declaració especulativa d'intencions que, a més a més, i com passa sempre, les condicionava al que fessin els altres. Tothom quedarà bastant retratat per obra u omissió i, efectivament, això permetrà veure

a finals del proper mes de març que el governament democràtic del canvi climàtic no es pot fer de baix a d'alt, i que amb els mesos que encara quedaran caldrà posar endavant del procés a una nova màquina de tren que sigui capaç de conduir als estats a comprometre's a fer el que els hi demana la història passada i sobretot la que volen viure dignament les generacions futures.

De fet és una altra sorpresa agradable que, en el sentit anterior, el propi text final de Lima, en la seva part no articulada digui textualment i tan pesimisticament que:

***“Noting with grave concern the significant gap between the aggregate effect of Parties’ mitigation pledges in terms of global annual emissions of greenhouse gases by 2020 and aggregate emission pathways consistent with having a likely chance of holding the increase in global average temperature below 2 °C or 1.5 °C above pre-industrial Levels.”***



Xerca; 15 de desembre de 2014

PS.- Nota final: per si algú no recorda l'article 2 de la Convenció vigent aquí va:

#### ***Artículo 2.- Objetivo***

*El objetivo último de la presente Convención y de todo instrumento jurídico conexo que adopte la Conferencia de las Partes, es **lograr**, de conformidad con las disposiciones pertinentes de la Convención, **la estabilización de las concentraciones de gases de efecto invernadero en la atmósfera a un nivel que impida interferencias antropógenas peligrosas en el sistema climático**. Ese nivel debería lograrse en un plazo suficiente para permitir que los ecosistemas se adapten naturalmente al cambio climático, asegurar que la producción de alimentos no se vea amenazada y permitir que el desarrollo económico prosiga de manera sostenible.*



## Comentaris sobre l'objectiu de mitigació d'emissions que l'IPCC ha posat sobre la taula per a París 2015

Fa una setmana tot just podíem comentar el fet de la publicació de l'AR5 SYR (l'Informe de Síntesi de l'Informe de Valoració 5 de l'IPCC) i en podíem donar, al nostre parer, el seu missatge fonamental sota el títol "Ja tenim objectiu".

Avui, havent pogut començar a llegir i a intentar comprendre millor les claus de l'informe, voldríem, també breument de moment, fer alguns comentaris contextualitzadors, en diferents sentits, de l'objectiu en qüestió.

Tenint en compte l'assumpció acceptada actualment "per tothom" de que les emissions de gasos d'efecte hivernacle i, per tant també, de la concentració dels mateixos a l'atmosfera terrestre, depèn dels següents factors (cito textualment l'AR5 SYR): *"quantitat de població, activitat econòmica, estils de vida, us d'energia, tendències d'ús del sòl, tecnologia i política climàtica"*, **l'IPCC ha realitzat tota una sèrie de projeccions basades en aquests factors per descriure diferents possibles trajectòries o camins que poden seguir les emissions, i la concentració d'elles a l'atmosfera, al llarg del segle XXI. L'IPCC, les ha anomenat "Representative Concentration Pathways (Trajectòries Representatives de Concentracions), RCP"**.

De totes les realitzades (directament per l'IPCC o recollides d'altres fonts d'investigació) per a l'IPCC només n'hi ha una, la RCP2.6 (molt restringent pel que fa a les emissions que es puguin emetre d'ara en endavant), que, d'acord amb l'informe AR5 SYR, permetria assegurar (*-lykely (probablement)-; és la terminologia molt matisada que caracteritza tot l'AR5*) que l'escalfament global es mantindria per sota o igual als 2 graus centígrads més, respecte a les temperatures de l'època pre industrial. Llindar de temperatura que, en teoria, mantindrien el canvi climàtic en unes condicions tolerables per la vida humana sobre el planeta.

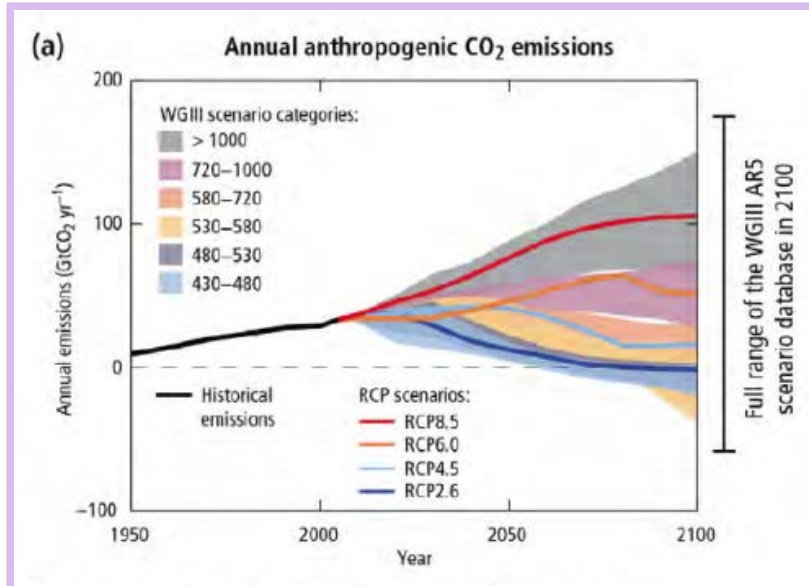
En aquest context, l'IPCC remarca insistentment que, tenint en compte el que ja s'ha emès i acumulat fins ara i els seus efectes mesurables sobre la temperatura terrestre, s'observa gairebé una dependència lineal entre l'emissió i l'acumulació de més gasos d'efecte hivernacle i l'augment corresponent de la temperatura global, i continua establint la relació pràcticament lineal, doncs, entre 430ppm de concentració de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera i el no més de 2 graus centígrads d'augment de la temperatura a la superfície de la terra, respecte a les temperatures de l'època pre industrial.

Així doncs podem repetir més complertament el que destacàvem la setmana passada com l'objectiu:

**"Per tal de mantenir la concentració de diòxid de carboni equivalent a l'atmosfera en el rang entre 430 i 480ppm i, per tant, probablement, la temperatura a la superfície terrestre no més de 2 graus centígrads per sobre de la temperatura pre industrial, el món**

ha d'haver reduït, l'any 2050, d'entre un 41 a un 72% les seves emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle (respecte a les seves emissions del 2010). I l'any 2100 d'entre un 78 a un 118%.”

que és el que diu resumidament la taula SPM.1 (pàgina SPM-23) i el que s'il·lustra a les figures SPM.5 i SPM.11 (pàgines SPM-31 i SPM-37) de la versió feta pública el diumenge 2 de novembre de l'AR5 SYR. S'adjunta a continuació la figura SPM.5:



### Alguns comentaris sobre l'objectiu; a través del que ens diuen les mencionades taules i figures

Les figures citades (i una d'elles adjunta aquí) permeten aprofundir bastant en les característiques profundes de l'informe

- L'IPCC ha fet un informe que parteix de la base que d'aquí a l'any 2050 no hi ha prou trajecte per assolir els objectius pretesos i, per tant, el 2100 passa a ser l'any de referència final sense ometre, emperò, una “definició clara” de l'objectiu intermedi imprescindible a l'any 2050
- Fa temps que es parla de l'any pic, en el sentit de quin ha de ser l'any a partir del qual les emissions mundials ja no creixin més en cap cas i comencin a decreïxer. Per a l'IPCC aquí no hi ha cap dubte, ni tant sols masses comentaris, el propi any 2020 en el qual ha d'entrar en vigor el que s'acordi a París 2015, ha de ser l'any pic. No es pot esperar més; qualsevol retard acabarà fent impossible els únics escenaris (trajectòries) acceptables
- De forma probablement coherent amb el que diu l'Acord de Durban quan afirma que l'acord de París serà aplicable a totes les parts (i malgrat les contradiccions que això suposa amb el propi text de la convenció) aquesta vegada l'IPCC defineix rangs de mitigació mundials i no els concreta o distribueix per grups de països (annex I o no; desenvolupats o no). És un

treball polític d'alta complexitat i contingut polític que resta fer en el camí cap a París.

- A més a més, els rangs de mitigació s'han de llegir no com a una opció sinó més aviat com la incertesa relativa inherent als escenaris; per tant quan es diu entre un -72 i un 41% i entre un -118 i un -78% s'està referint a unes concentracions entre 430 i 480ppm, dient de fet, en la meua interpretació, que hem d'anar cap a una disminució del 118 d'emissions mundials pel 2100 passant, de fet, per una reducció del 72% l'any 2050. O com a mínim tant a prop d'aquestes fites com sigui possible.

El món no pot continuar, ni de bon tros, caminant com ho esta fent ara però, desgraciadament, tinc molts dubtes de que aquesta consciència estigui prou estesa i que tant els governants com nosaltres els pobles siguem conscients dels canvis que hem de fer en els nostres modus de vida.

Xerca; 10 de novembre de 2014



**Ja tenim objectiu!: El món ha d'haver reduït, l'any 2050, d'entre un 41 a un 72% les seves emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle (respecte a les seves emissions del 2010).**

## **La notícia i l'accés als informes**

Acabada la reunió de l'IPCC el passat divendres 31 d'octubre, i fets públics els seus resultats el diumenge 2 de Novembre (el dia de difunts, el dia dels morts a tants llocs del món!; curiós, eh!), des d'ahir, ara si, tots els mitjans de comunicació se'n fa ressò i sembla del tot evident, per agafar un dels centenars de titulars que hom pot trobar-hi, que tothom està d'acord en que:

***“El canvi climàtic és el desafiament més gran de la història de la humanitat!”***

Per posar les coses al seu lloc, de fet la única cosa (que no és pas poca, però) que ha passat aquesta setmana a la reunió de l'IPCC, és que s'ha aprovat (en un exercici -de molt temps i molt treball- de combinació científica i democràtica potser mai viscut a la història de la humanitat) l'anomenat “Informe de Síntesi” (“Synthesis Report”) de l’Informe de Valoració 5” (el cinquè de la seva història des de la creació de l'IPCC el 1988) de l'IPCC: l’Assesment Report 5”. Les seves sigles en anglès són, per tant, AR5 SYR.

No és gens difícil d'obtenir. Ben transparentment hom el pot trobar avui a “la home” de la pàgina web de l'IPCC:

<http://www.ipcc.ch>

des d'on es podrà baixar o bé l'informe complet, o bé (molt recomanable d'entrada) el “Resum per als decisors polítics” (“Summary for policy makers”).

[http://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar5/syr/SYR\\_AR5\\_SPM.pdf](http://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar5/syr/SYR_AR5_SPM.pdf)

De moment, això si, només en anglès però segur que ben aviat traduït a les llengües oficials de les NNUU. I qui sap si el CADS o el Departament de Medi Ambient ens en facilitaran, també aviat, una versió en català.

Si no elevo més el to sobre la efemèrides és perquè de fet és un “Informe de Síntesi” de tres informes que han anat sortint durant el darrer any. I, de fet, el seu contingut no és precisament novador en relació als tres informes ja coneguts, encara que inclou elaboracions, explicacions i afegits, fruites precisament del treball de síntesi que, en si mateix, el transforma llavors també en un informe cabdal: el llibre de capçalera d'aquí a París 2015.

## **El punt clau: Ja tenim objectiu!**

A la pàgina SPM-23 tenim la Taula SPM.1 que esta comentada a la pàgina SPM.16. És la taula de les característiques clau dels escenaris recollits i valorats pels informes sobre els possibles camins a seguir per a la mitigació de les emissions, si hom vol realment assolir la fita de que la temperatura a la superfície de la terra no augmenti més enllà dels 2 graus centígrads.

Aquests escenaris, que en l'informe 4 del 2007 n'eren uns quants més i no tant durs, avui s'han reduït de fet a 1 i molt dràstic.....però que és que a part de la insignificança (perquè la realitat històrica de l'evolució de les emissions l'ha fet insignificant) del que es va fer durant el primer (i fins ara únic) període de compromisos del protocol de Kyoto, el món no ha parat d'enviar cada vegada més i més emissions a l'atmosfera.

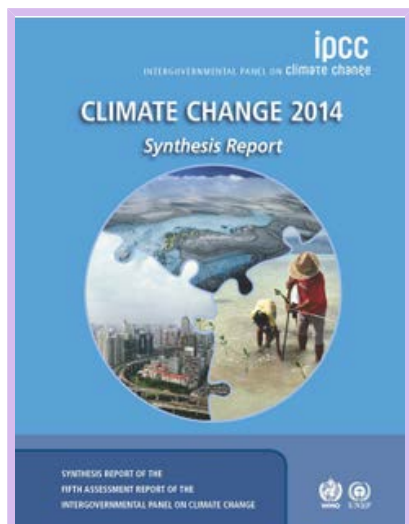
Per això i encara que soni i sigui molt dur, si hom no vol caure en contemplacions, especulacions, circumstancials i subjuntius (en sabem tant d'això els humans), la notícia avui és que només tenim com a camí possible el que condueix a:

**“El món ha d'haver reduït, l'any 2050, d'entre un 41 a un 72% les**

**seves emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle (respecte a les seves emissions del 2010). (I l'any 2100 d'entre un 78 a un 118%)**

I això és duríssim perquè en 35 anys requereix, inevitablement, canvis dràstics no només en el model energètic mundial (que òbviament) sinó en el model econòmic mundial directament i, especialment, en el precepte fins ara sagrat i intocable del creixement econòmic capitalista. No hi ha temps de canviar el model energètic tant en profunditat si l'economia ha de continuar creixent als ritmes actuals.

Em sembla que avui, deixant-ho aquí i convidant a llegir diaris i comentaris (que n'hi hauran molts), però sobretot i si és possible, a llegir el AR5 SYR, no toca que jo digui gaire cosa més



Xerca; 3 de novembre de 2014





# Les negociacions sobre el canvi climàtic (Bonn, 20-25 d'octubre) segueixen del tot embarrancades a un mes de Lima i un any de París

Malauradament haig de persistir en titulars ben pessimistes. És ben cert que jo soc molt pessimista pel que fa a aquest transcendental tema. Però també és ben cert que, de vegades, dona la sensació que els estats del món s'hagin posat d'acord (implícitament) només en una cosa: tots i cadascun de "nosaltres" posarem tants pals a les rodes com puguem per tal que, sigui com sigui, no arribar, una altra vegada, a cap acord. I que, per tant, a mi ja em comença a venir al cap anomenar-lo "l'acord imaginari".

Després d'aquest començament, i per tal de, malgrat tot, "motivar" al possible lector a continuar llegint el post d'avui, n'explicitaré prèviament el seu índex de continguts:

**Sobre la darrera nova setmana de negociacions a Bonn (del 20 al 25 d'octubre) de l'ADP, abans de la COP 20 de Lima (a un mes vista) i de París 2015 (a un any en l'horitzó). Els "co-chairs" acaben anunciant ja reunions extraordinàries de l'ADP pel 2015 (la primera del 8 al 13 de febrer a Ginebra)!**

**Es segueix dedicant una part important de l'energia de l'ADP en el que s'anomena l'eix de treball 2 (pre 2020 ambició), mentre que l'esmena de Doha 2012 que defineix el segon període de compromisos (2012-2020) del PK (Protocol de Kyoto) només ha estat ratificada per 18 països; només dos d'ells "desenvolupats"**

**El màxim de desacords polaritzats sobre la taula en l'únic tema que realment es pretén (s'hauria d') aprovar a Lima: els continguts i la naturalesa legal de les INDCs (les Contribucions Nacionalment Determinades) que els estats han de presentar el proper mes de març de 2015**

**Quan el desacord es troba fins i tot en quins han de ser els propis elements (document dels "co-chairs": "esborrany dels elements dels que hauria de tractar un esborrany d'un possible futur text" per aprovar a París!) a considerar i debatre en el camí cap a París 2015**

**I sobre la hipòcrita "sortida a l'escena" de la UE**

.....

**Sobre la darrera nova setmana de negociacions a Bonn (del 20 al 25 d'octubre) de l'ADP, abans de la COP 20 de Lima (a un mes vista) i de París 2015 (a un any en l'horitzó). Els "co-chairs" acaben anunciant ja reunions extraordinàries de l'ADP pel 2015 (la primera del 8 al 13 de febrer a Ginebra)!**

Potser algun lector es pot preguntar, abans que res, com és possible treure un post avui dilluns sobre una reunió que es va acabar dissabte i a la qual no vaig pas poder assistir.

Malgrat que els estats segueixen entossudits en avorrir-nos molt, el món i la humanitat és molt més conscient de la importància del tema i no es cansa d'esperar quelcom interessant, fins i tot, d'una reunió com la d'aquesta darrera setmana; coherentment, hom ha tingut accés a, com a mínim, quatre fonts d'informació diferents especialitzades sobre el que, diàriament, passava a la reunió. No és el mateix ni molt menys que estar-hi present, però, si hom ha estat a altres reunions i coneix una mica el tema, és més informació que la necessària per treure conclusions clares sobre el que ha estat, essencialment, la reunió.

Comparteixo, naturalment, aquestes fonts:

1. a) IISD Reporting Services; Earth Negotiations Bulletin;  
<http://www.iisd.ca/climate/adp/adp2-6/>
2. b) TWN Bonn News Update; <http://www.twn.my>
3. c) The Daily tck; <http://tcktcktck.org/news>
4. d) ECO (de CAN) ;<http://www.climate-network.org/event/adp-2-6-intersessional>

I, en aquest context, potser la millor manera de copsar, d'entrada, el grau de satisfacció sobre la reunió és el recollit en el final del titular d'aquesta part del post. Els "co-chairs" que condueixen el procés de negociacions (com poden i amb moltes dificultats: si fan perquè fan i sinó fan perquè no fan) han hagut d'anunciar ja (independentment del que doni de si Lima) reunions extraordinàries de l'ADP per l'any 2015: la primera el mes de febrer (del 8 al 13)!

**Es segueix dedicant una part important de l'energia de l'ADP en el que s'anomena l'eix de treball 2 (pre 2020 ambició), mentre que l'esmena de Doha 2012 que defineix el segon període de compromisos (2012-2020) del PK (Protocol de Kyoto) només ha estat ratificada per 18 països; només dos d'ells "desenvolupats"**

Forma part del seu mandat i per això ho fa, però la veritat és que sembla ben inútil que l'ADP dediqui energies importants (en temps i discussions) en aquesta línia de treball que està condemnada simplement a no néixer mai. Encara que, com sempre, sigui veritat que de tot treball se'n treu, diuen, alguna cosa positiva.

Però crec que, pel que fa a aquest tema, la gran notícia ben desesperançadora, i que cal fer arribar arreu!, és que el nivell i la velocitat de ratificació de l'esmena aprovada a Doha i que defineix el 2n període de compromisos (2012-2020) del PK (Protocol de Kyoto), sembla molt lluny de que entri mai en vigor. L'han de ratificar -per tal que entri en vigor- 144 països i, en canvi, només ho han fet 18, dels quals només 2 es poden considerar "països desenvolupats".

**El màxim de desacords polaritzats sobre la taula en l'únic tema que realment es pretén (s'hauria d') aprovar a Lima: els continguts i la naturalesa legal de les INDCs (les Contribucions Nacionalment Determinades) que els estats han de presentar el proper mes de març de 2015**

Per sort o per desgràcia, a Varsòvia (a la COP de l'any passat 2013), es va decidir, com a punt metodològic per caminar millor (o pitjor, però ara no toca valorar-ho) cap a París, que els estats parts de la Convenció Marc de les NNUU sobre el Canvi Climàtic haurien de presentar formalment, als òrgans de la Convenció, el que, segons ells mateixos, siguin les contribucions que pensen dur a terme per tal d'afrontar els reptes plantejats al voltant del canvi climàtic.

A partir d'aquell moment, i amb tothom molt content per haver arribat a un, aquest mencionat, acord, tot han estat nous motius de desavinences sobre dues coses tant senzilles com les següents: a) "el tipus d'informació que els estats hauran de proveir" i b) "com aquestes contribucions han de ser considerades" posteriorment per la UNFCCC.

En aquest punt, i degut a la seva urgència i importància els "co-chairs" van presentar un esborrany de text pensat per el seu debat i aprovació final a Lima.

Emperò aquest text ("el que crema més actualment") va despertar tots els dimonis ancestrals de les reunions en el si de la Convenció. Començant pel començament, està clar,: 20 anys després de l'aprovació de la convenció el món és encara binari (una part clarament desenvolupada i un altra part clarament en desenvolupament)? I, en funció de la resposta d'aquesta pregunta de sempre,: les INDCs han de ser iguals per a uns i per als altres?

L'únic i, per tant, el resultat més important aconseguït és que s'accepti que existeixi aquest text en el camí cap a Lima (a un mes de Lima!), però que els chairs l'han de re escriure tenint en compte el que s'ha dit aquests dies a Bonn (com si quadrar els cercles fos senzill). En definitiva doncs, tot feina oberta i ben oberta, ben pendent per la pròpia Lima.

**Quan el desacord es troba fins i tot en quins han de ser els propis elements (document dels "co-chairs": "esborrany dels elements dels que hauria de tractar un esborrany d'un possible futur text" per aprovar a París!) a considerar i debatre en el camí cap a París 2015**

S'ha vist i es veu de tot en els processos de negociació al voltant de les NNUU i de totes les seves derivades.

Aquest procés n'ha portat un altre. Suposo que fins i tot haver parlat de "Non-paper" o "Non-document" -que ja té delictes- no hagués estat suficient per poder intentar discutir alguna cosa. Els "Co-Chairs" s'han inventat aquesta vegada el concepte "d'esborrany sobre els elements dels que hauria de tractar un esborrany d'un possible futur text".

Se'ls hi ha de reconèixer que, com a mínim, la seva inventiva fa que ara hi hagi alguna cosa escrita sobre la qual "pensar". Però més enllà d'això cap avenç. Tot el que sigui començar a definir alguna cosa sobre el que hauria de ser el transcendental acord a aprovar a París segueix, per així dir-ho, vetat; i així ha estat, de fet, una altra vegada. ...ja ho he comentat en altres ocasions: tot ha de venir de les parts i ser aprovat per totes! Semblaria com si alguns poderosos deus dels estats pretenguin començar (per precisament no arribar enlloc) abans del moment 0 del Bing-bang i així, potser, esborrar-ne l'error original dels deus pel que fa al canvi climàtic!

**La reunió, en aquest sentit, ha servit perquè, com a mínim, el Programa d'Asser Legals del Secretariat de la UNFCCC hagi fet públic un document que porta per títol: "Preguntes i respostes sobre alguns aspectes legals i institucionals de l'acord del 2015". Ho comentarem properament. Potser sigui el llegat més important d'aquesta reunió!**

Segons el pla de treball que han posat sobre la taula els "co-chairs": el mes d'abril de 2015 hi hauria d'haver un primer text esborrany del possible acord que s'hauria de prendre a París 2015. De moment però, i tal com ja hem dit, després de la setmana passada a Bonn, "el més calent segueix sobre l'aigüera". D'aquí la convocatòria immediata de noves reunions de treball.

Crec, finalment, que una frase per pensar, d'unes de les fonts d'informació citades al principi d'aquest post, és la següent: "Discussions en absència de negociacions no poden prosperar"; i potser per això, afirmaria jo, ningú sembla

voler negociar.

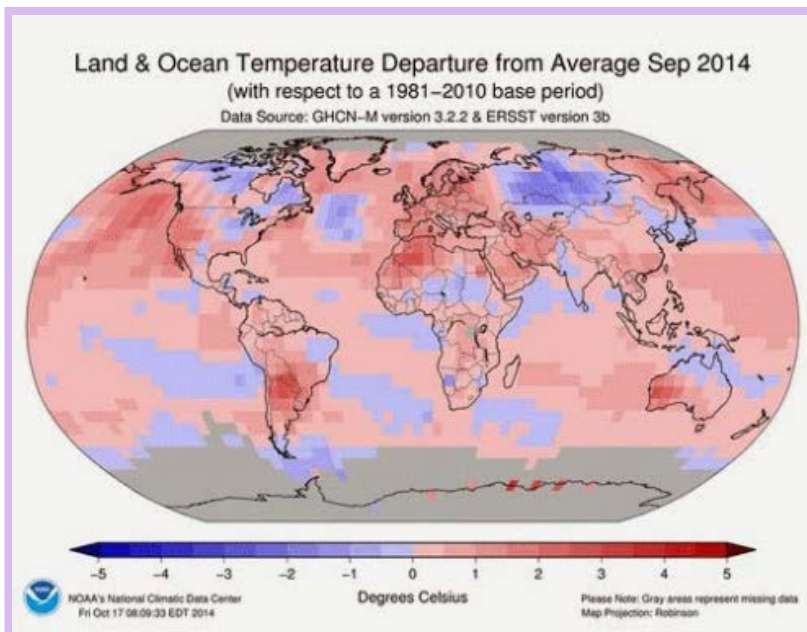
### **I sobre la hipòcrita “sortida a l’escena” de la UE**

La UE ha volgut estar indirectament molt present en aquesta altra setmana de negociacions de Bonn. Se li ha de reconèixer que, com a mínim, ha recordat als negociadors que de la única cosa de la qual no és parla és la realment important al final: els compromisos de reducció d’emissions.

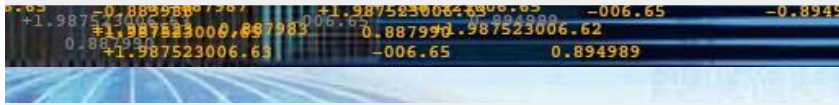
Però, sincerament, crec que l’operació publicitària d’aquesta setmana és un intent de passar-se per sobre, per la mínima, el proper informe de síntesi que l’IPCC farà públic aquesta mateixa setmana del 27 al 31 d’octubre, després de més de dos anys d’un treball extraordinari i extraordinàriament ben fet.

Dic això perquè els números que ha posat sobre la taula la UE corresponen, exactament, als “targets” que l’IPCC posava l’any 2007 en el camí cap a Copenhaguen. Tothom que segueix el tema sap que l’impacte antropocèntric ha augmentat molt aquests darrers anys i que els nous “targets” que acabarà posant l’IPCC seran, lògicament (no hem fet pas la feina darrerament; ans al contrari), bastants més ambiciosos, però a la vegada del tot imprescindibles d’assolir, si es vol capgirar el greu i incremental problema que tenim a sobre.

És per això que veig una certa hipocresia en aquesta darrera “sortida a l’escena” de la UE en anunciar el que seran, en l’argot actual, les seves INDCs. Ara que ja estan dites, sempre serà més difícil fer els hi canviar.



Xerca; 27 d'octubre de 2014



2  
ET

## L'AG de les NNUU inicia la seva 69 sessió amb focs d'encenalls sobre el canvi climàtic

Aquest dilluns 22 de setembre, i fins el dia 30 del mes, es celebra a la seu de NY la primera reunió d'alt nivell (de caps d'estat i/o de govern) del nou i 69 període de sessions de l'AG de les NNUU. I l'endemà, 23 de setembre, hi ha, en aquest context, una cimera, que hom pot qualificar d'extraordinària (però comença a ser usual, en els temps d'en Ban ki-moon, que cada any ni hagi alguna sobre algun tema), sobre el Canvi Climàtic.

En aquest context diverses associacions de la societat civil, als meus diversos nivells: des del mundial fins al local, van convocar per ahir, diumenge 21 de setembre, la "Peopel's Climate March". Barcelona, no podria ser d'una altra manera, haurà estat entre les ciutats on hi haurà hagut manifestació. Hom espera, però, que aquesta vegada la manifestació més important, per la mobilització prèvia que hi hagut, sigui a NY mateix!

### **Els focs d'encenalls o el meu pessimisme**

Encara que era evident que no podia ser d'altre manera, hom sempre espera que s'hagi fet quelcom diferent i s'hagi obert alguna possibilitat d'avançar en alguna direcció en aquesta nova oportunitat de parlar sobre un dels més grans i importants problemes de la humanitat en el planeta terra, quan estem a punt d'arribar a la meitat de la segona dècada del segle XXI.

Però no sembla pas que hagi estat ni sigui pas així. Si hom va a la pàgina web de la cimera:

<http://www.un.org/climatechange/summit/>

se la mira una mica i se'n va, específicament, al programa de la cimera, hom pot veure que, de fet, la cimera serà un conjunt d'intervencions de la majoria d'estats membres, on presentaran (es tractaria que presentessin) els seus anuncis d'objectius i mesures nacionals de lluita contra el canvi climàtic. També ho faran alguns organismes multilaterals i alguns sectors interessats (stakeholders).

D'acord amb declaracions d'un col·laborador directe, per a la cimera, del SG de les NNUU, "no està previst cap mecanisme formal per fer el seguiment d'aquesta cimera". En altres paraules, els representants (serà interessant veure de quin nivell realment) dels estats faran anuncis sobre objectius i mesures que, després,

ningú seguirà per verificar, mínimament, si eren un pur discurs retòric (és el que crec que seran en la immensa majoria dels casos), o si realment passaran a formar part de les polítiques i accions reals d'aquests estats.

Per tant, a priori, ben conscient de que soc radical en la previsió, però molt convençut de que no serà -de fet crec que no pot ser de moment- d'altra manera, afirmo que estem davant d'un altre foc d'encenalls sobre el tema. No és cap novetat però sí que comença a fer por de que tant fer focs d'encenalls acabem per acostumar-nos-hi i no siguem mai capaços de, finalment, afrontar el tema amb la gran i radical força i energia que necessita.

En què baso la meva afirmació? No se'm fa concebible que, després d'haver escoltat atentament, en una reunió celebrada el passat mes de juny a Bonn -en el context del marc i dels instruments operatius dels que les NNUU i els seus estats s'han dotat per dirimir formalment sobre aquest tema-, ara, els representants dels mateixos estats que interviendran demà 23 de setembre a NY puguin dir res massa diferent del que ja vaig poder sentir i que estava, i seguirà estant per tant i al meu entendre, molt, però molt, per sota del que caldria fer.

### **De quan la suma de les parts esta molt per sota de l'objectiu i les mesures globals que segons els experts s'han de prendre ja**

Per raons sobre les que avui no tornaré a insistir però que són importants, el fracàs de Copenhagen i altres realitats polítiques internacionals fan que, en aquests moments, la metodologia de treball en el si de la UNFCCC estigui molt marcada per conceptes com: tot bottom-top!; sempre processos oberts, participatius, inclusivius i de baix a d'alt! etc.!

Amb tot el respecte per aquestes posicions crec que, en aquests moments, no es pot deixar de dir i insistir tantes vegades com calgui que els objectius a assolir i les mesures a prendre són tant importants i dràstiques, i tenen tants efectes molt importants sobre la vida de la humanitat en el planeta, que no podran ser mai el resultat d'una suma de bones intencions (sota les quals tothom intentarà -ben legítimament per altra banda- salvar els seus mobles).

Els objectius a assolir i les mesures a prendre només podran ser el resultat d'un acord global, realment difícil de prendre, que, per tant, ha d'estar sustentat en una anàlisi molt profunda de la situació del tema i de les responsabilitats (històriques, actuals, per càpita, etc.) que hi té cadascú i de les capacitats reals, no suposades ni per suposar, de les diferents parts en l'exercici de justícia i solidaritat mundial històrica més important que es faci i s'hagi hagut de fer mai.

Espero (escric aquestes ratlles el mateix diumenge i no tindrè temps de fer-ne una valoració) que les mobilitzacions del diumenge 21 hagin tingut la força necessària per canviar el rumb del que encara serà la inútil cimera de demà 23 de setembre.



